Raad van de
Europese Unie

Brussel, 6 november 2026
(OR. en)

15559/26

JAI 1405
ASILE 95
FRONT 237
RELEX 1484

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	6 november 2026
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	C(2026) 8350 final
Betreft:	UITVOERINGSBESLUIT (EU) …/... VAN DE COMMISSIE van 6.11.2026 overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad

De delegaties vinden hierbij document C(2026) 8350 final.

Bijlage: C(2026) 8350 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 6.11.2026
C(2026) 8350 final

UITVOERINGSBESLUIT (EU) …/... VAN DE COMMISSIE

van 6.11.2026

overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad

UITVOERINGSBESLUIT (EU) …/... VAN DE COMMISSIE

van 6.11.2026

overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013[1], en met name artikel 11,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens Verordening (EU) 2024/1351 moet de Commissie elk jaar bepalen in welke lidstaten er sprake is van migratiedruk, een risico van migratiedruk, of een significante migratiesituatie. De Commissie moet jaarlijks uiterlijk op 15 oktober zowel het Europees jaarverslag over asiel en migratie vaststellen als een uitvoeringsbesluit om te bepalen om welke lidstaten het gaat.

(2) Om per lidstaat te bepalen of er sprake is van migratiedruk, een risico van migratiedruk of een significante migratiesituatie, heeft de Commissie een beoordeling uitgevoerd op basis van het Europees jaarverslag over asiel en migratie[2] en de in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1351 genoemde elementen. De Commissie heeft daarvoor een methode ontwikkeld die ervan uitgaat dat de druk wordt bepaald aan de hand van de hoeveelheid onevenredige verplichtingen waartoe deze leidt in de lidstaten, rekening houdend met de algemene migratiesituatie in de Unie[3]. Om te bepalen wat onevenredige verplichtingen zijn, vergelijkt deze methode de situatie per lidstaat met de algemene situatie in de Unie.

(3) Bij de beoordeling[4] wordt gekeken naar een periode van twaalf maanden, van 1 juli 2025 tot en met 30 juni 2026, om te bepalen in welke lidstaten sprake is van migratiedruk respectievelijk een risico op migratiedruk, overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1351 en de definitie van “migratiedruk” in artikel 2, punt 24, van die verordening. Voorts wordt op verzoek van Spanje overeenkomstig

---

1 Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060 en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 604/2013 (PB L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

2 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad “Het Europees jaarverslag over asiel en migratie”, COM(2026) 835.

3 SWD (2025)792, “Methodology for the purposes of Commission implementing decision pursuant to Article 11 of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council”.

4 Uitvoeringsbesluit (EU) 2025/2323 van de Commissie van 11 november 2025, aangezien in het eerste uitvoeringsbesluit dat de Commissie op grond van artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1351 heeft vastgesteld, de verslagperiode van 1 juli 2024 tot en met 30 juni 2025 reeds is beoordeeld wat betreft migratiedruk, en de verslagperiode van 1 juli 2020 tot en met 30 juni 2025 wat betreft significante migratiesituaties.

artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1351 bij de beoordeling ook rekening gehouden met de ontwikkelingen in verband met het incident van 30-31 juli 2026, waarbij een groot aantal personen op illegale wijze aankwam in de autonome stad Ceuta, dat buiten de twaalf maanden van de verslagperiode valt. Bij de beoordeling of in een lidstaat sprake is van een "significante migratiesituatie" als omschreven in artikel 2, punt 25, van Verordening (EU) 2024/1351, is de periode van 1 juli 2021 tot en met 30 juni 2026 in ogenschouw genomen om het cumulatieve effect van de jaarlijkse aankomsten, in het heden en het verleden, van onderdanen van derde landen of staatlozen na te gaan.

(4) Tijdens de verslagperiode (1 juli 2025 tot 30 juni 2026) is het aantal illegale grensoverschrijdingen aan de buitengrens van de Unie met 32 % gedaald, waaruit blijkt dat de algemene migratiesituatie in de Unie al twee verslagperioden achtereen elkaar beter wordt. De verzoeken om internationale bescherming en niet-toegestane verplaatsingen vertonen ook een dalende tendens, met afnames van respectievelijk 16 % en 13 % – een gestage vermindering sinds 2024.

(5) Op basis van het Europees jaarverslag over asiel en migratie en de in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1351 genoemde elementen, wordt in de beoordeling, nadat alle relevante kwantitatieve en kwalitatieve gegevens en informatie zijn verzameld en beoordeeld ten opzichte van de algemene situatie in de Unie, geconcludeerd dat er in Griekenland en Cyprus tijdens de verslagperiode (1 juli 2025 tot 30 juni 2026) sprake is van migratiedruk. In de beoordeling wordt ook geconcludeerd dat er in Italië sprake is van migratiedruk vanwege een groot aantal aankomsten in verband met ontschepingen na opsporings- en reddingsoperaties (SAR). Naar aanleiding van het verzoek van Spanje om rekening te houden met de ontwikkelingen buiten de twaalf maanden van de verslagperiode, een mogelijkheid waarin artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1351 voorziet, en met name met het incident van 30-31 juli 2026, waarbij een groot aantal personen op illegale wijze aankwam in de autonome stad Ceuta, is bij de beoordeling geconcludeerd dat ook Spanje onder migratiedruk staat.

(6) Hoewel de cijfers tijdens de verslagperiode (1 juli 2025 tot 30 juni 2026) ten opzichte van de voorgaande periode van twaalf maanden verder terugliepen, had Griekenland tijdens de verslagperiode te maken met onevenredige verplichtingen ten opzichte van de algemene situatie in de Unie, met name vanwege het aantal illegale grensoverschrijdingen, het aantal verzoeken om internationale bescherming en het grote aantal positieve beslissingen. Hoewel het aantal illegale grensoverschrijdingen met 23 % daalde, registreerde het land het grootste aantal illegale grensoverschrijdingen in verhouding tot zijn bruto binnenlands product (bbp) en bevolkingsomvang, evenals een aanzienlijke toename van het aantal aankomsten na SAR-operaties (+ 74 %). Daar komt bij dat ofschoon het aantal in Griekenland geregistreerde verzoeken om internationale bescherming met 19 % is gedaald ten opzichte van de verslagperiode die op grond van Uitvoeringsbesluit (EU) 2025/2323 van de Commissie is beoordeeld, Griekenland in verhouding tot zijn bbp en bevolkingsomvang wel opnieuw het grootste aantal verzoeken om internationale bescherming ontving. Meer dan de helft van alle aankomsten in Griekenland langs de oostelijke Middellandse Zeeroute werd geregistreerd op Kreta.

(7) Spanje bleef in de verslagperiode van 1 juli 2025 tot 30 juni 2026 bijzonder blootgesteld aan de schommelingen in het aantal illegale aankomsten langs de route door het westelijke Middellandse Zeegebied en de Atlantische route. Spanje kende ongeveer 20 % van alle illegale grensoverschrijdingen in de Unie en op twee lidstaten

na het grootste aantal aankomsten in het kader van opsporings- en reddingsoperaties. Hoewel het aantal verzoeken om internationale bescherming met 22 % daalde, ontving Spanje in verhouding tot zijn bbp en bevolkingsomvang het op twee na grootste aantal verzoeken in de Unie en het op drie na grootste aantal in absolute cijfers. Spanje behoorde ook tot de lidstaten met de meeste registraties van tijdelijke bescherming; in absolute cijfers staat het land op de vierde plaats in de Unie. Bij de beoordeling van de relevante kwantitatieve en kwalitatieve gegevens en informatie met betrekking tot de algemene situatie in de Unie voor de verslagperiode van 1 juli 2025 tot en met 30 juni 2026 werd vastgesteld dat er in Spanje sprake was van een risico van migratiedruk. Naar aanleiding van het incident van 30-31 juli 2026, waarbij een groot aantal personen illegaal de autonome stad Ceuta bereikte, heeft Spanje de Commissie echter verzocht in het kader van de huidige jaarlijkse Europese cyclus inzake migratiebeheer rekening te houden met deze ontwikkelingen. Na beoordeling van zowel de kwantitatieve als de kwalitatieve gegevens en informatie met betrekking tot de verslagperiode en de aanvullende gegevens en informatie die zijn verstrekt door de Spaanse autoriteiten in het kader van artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) 2024/1351 met betrekking tot het incident van 30-31 juli 2026 waarbij een groot aantal personen de autonome stad Ceuta bereikte, wordt geconcludeerd dat Spanje, in verhouding tot de algemene situatie in de Unie, met onevenredige verplichtingen werd geconfronteerd.

(8) Tijdens de verslagperiode (1 juli 2025 tot 30 juni 2026) is de migratie- en asielsituatie in Cyprus verbeterd ten opzichte van de vorige periode, maar het land bleef geconfronteerd met onevenredige verplichtingen in vergelijking met de algemene situatie in de Unie, met name als gevolg registraties voor tijdelijke bescherming, illegale grensoverschrijdingen, verzoeken om internationale bescherming en de druk op het terugkeerstelsel. Hoewel het aantal illegale grensoverschrijdingen met 34 % is gedaald ten opzichte van de in het kader van Uitvoeringsbesluit (EU) 2025/2323 van de Commissie beoordeelde verslagperiode, zorgde het aantal aankomsten, in verhouding tot het bbp en de bevolkingsomvang, voor druk op het asiel- en migratiestelsel van Cyprus. Cyprus was het land dat in de verslagperiode in verhouding tot zijn bbp en bevolkingsomvang het op één na grootste aantal verzoeken om internationale bescherming ontving.

(9) Tijdens de verslagperiode van 1 juli 2025 tot en met 30 juni 2026 is een groot aantal personen in Italië ontscheept na SAR-operaties. Hoewel het totale aantal personen dat in Italië is ontscheept met 33 % is gedaald ten opzichte van de vorige verslagperiode, was als gevolg van herhaalde ontschepingen na SAR-operaties het aantal personen dat aankwam zowel procentueel gezien als in absolute zin dermate groot dat zij voor Italië verplichtingen met zich meebrachten die, gezien de algemene situatie in de Unie, onevenredig waren. Van het totale aantal personen dat in de Unie van boord is gegaan, kwam 42 % aan in Italië.

(10) Op basis van de bevindingen van het Europees jaarverslag over asiel en migratie en de in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1351 genoemde elementen en als alle relevante kwantitatieve en kwalitatieve gegevens en informatie worden verzameld en beoordeeld ten opzichte van de algemene situatie in de Unie, is vastgesteld dat er tijdens de verslagperiode (1 juli 2025 tot 30 juni 2026) in België, Tsjechië, Duitsland, Estland, Ierland, Frankrijk, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Nederland, Polen, Roemenië, Slovenië en Finland sprake is van een risico van migratiedruk. Hoewel Spanje tijdens de verslagperiode ook werd aangemerkt als land waar sprake was van een risico van migratiedruk, werd op basis van de beoordeling van de aanvullende

gegevens en informatie met betrekking tot het incident dat op 30-31 juli 2026 in Ceuta plaatsvond, echter geconcludeerd dat Spanje in verhouding tot de algemene situatie in de Unie met onevenredige verplichtingen werd geconfronteerd.

(11) Als lidstaat van eerste binnenkomst in de Unie bleef Kroatië bijzonder kwetsbaar voor de schommelingen in het aantal illegale aankomsten via de route door de Westelijke Balkan en de route door het oostelijke Middellandse Zeegebied. Een aanzienlijke toename van het aantal illegale aankomsten in de loop van het jaar kan ertoe leiden dat de Kroatische migratie- en asielstelsels, die reeds onder druk staan, te maken krijgen met onevenredige verplichtingen. Tijdens de verslagperiode (1 juli 2025 tot 30 juni 2026) ondervond Kroatië gevolgen van illegale grensoverschrijdingen en weigeringen van toegang. Zo registreerde het land 78 % van alle aankomsten langs de Westelijke Balkanroute: in verhouding tot het bbp en de bevolkingsomvang het op één na grootste aantal illegale grensoverschrijdingen van de Unie. Verhoudingsgewijs was het land ook goed voor het grootste aantal toegangsweigeringen van de Unie. Bovendien ontving Kroatië relatief gezien het grootste aantal overdrachten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 604/2013. Tegelijkertijd ontving Kroatië in verhouding tot zijn bbp en bevolkingsomvang ook het grootste aantal besluiten over verzoeken van Kroatië aan andere lidstaten om de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor personen die Kroatië op onrechtmatige wijze hebben bereikt en wier verzoeken door een andere lidstaat moeten worden behandeld overeenkomstig Verordening (EU) nr. 604/2013[5]. Daarnaast registreerde Kroatië in absolute cijfers een stijging van 109 % ten opzichte van de vorige verslagperiode wat betreft het aantal besluiten dat werd ontvangen naar aanleiding van dergelijke verzoeken die bij andere lidstaten werden ingediend.

(12) Dat het aantal registraties van tijdelijke bescherming fors bleef, zorgde voor aanhoudende druk op de nationale opvangstelsel van Tsjechië. Tijdens de verslagperiode van 1 juli 2025 tot en met 30 juni 2026 registreerde het land in verhouding tot het bbp en de bevolkingsomvang het grootste aantal registraties voor tijdelijke bescherming in de Unie — op een niveau dat aanzienlijk hoger lag dan de niveaus die door andere lidstaten werden geregistreerd.

(13) Een aantal lidstaten registreerde grote aantallen niet-toegestane verplaatsingen van verzoekers om internationale bescherming binnen de Unie, waardoor hun asiel-, migratie- en opvangstelsels onder bijzondere druk kwamen te staan. De uitdagingen die aan dergelijke niet-toegestane verplaatsingen zijn verbonden, worden aangepakt door de mogelijkheid te erkennen om op deze gevallen verantwoordelijkheidscompensatie toe te passen in het kader van de solidariteitsbijdragen van de betrokken/getroffen lidstaten. Tijdens de verslagperiode van 1 juli 2025 tot en met 30 juni 2026 registreerde Duitsland een aanzienlijke daling met 56 % van het aantal ontvangen besluiten over uitgaande verzoeken aan andere lidstaten om de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor personen die Duitsland op onrechtmatige wijze hadden bereikt. Ondanks die daling ontving Duitsland in absolute cijfers van alle lidstaten het op één na grootste aantal besluiten over dergelijke verzoeken. Verder registreerde Duitsland een daling van het aantal ontvangen verzoeken om internationale bescherming met bijna 20 % ten opzichte van de vorige

[5] Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking), PB L 180 van 29.6.2013, https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/604/oj/eng.

verslagperiode, maar ontving het tijdens de verslagperiode in absolute cijfers opnieuw het grootste aantal verzoeken in de Unie, wat gevolgen had voor zijn asiel- en opvangstelsels. Daar kwam bij dat het land in absolute cijfers het grootste aantal begunstigden van tijdelijke bescherming in de Unie opving en al tien jaar een zeer groot deel van de verzoeken om internationale bescherming opvangt. Ook waren er in vergelijking met andere lidstaten zeer veel niet-toegestane verplaatsingen van verzoekers om internationale bescherming richting Frankrijk, en kreeg dit land te maken met en toename van het aantal illegale grensoverschrijdingen bij uitreis naar het Verenigd Koninkrijk, wat gevolgen had voor zijn nationale asiel- en opvangstelsel. Frankrijk ontving het op één na grootste aantal verzoeken in absolute cijfers en verhoudingsgewijs het op vijf na grootste aantal verzoeken, hoewel het aantal verzoeken om internationale bescherming 8 % lager uitviel dan in de vorige verslagperiode. België, Luxemburg en Nederland werden ook geconfronteerd met niet-toegestane verplaatsingen van verzoekers om internationale bescherming, waardoor de opvangstelsels onder druk kwamen te staan. Slovenië werd ook getroffen door een aanzienlijk aantal niet-toegestane verplaatsingen en registreerde in verhouding tot zijn bbp en bevolkingsomvang het grootste aantal ontvangen besluiten over terugnameverzoeken dat tijdens de verslagperiode werd verzonden. Ierland had verhoudingsgewijs te maken met een aanhoudend groot aantal verzoeken om internationale bescherming, waarbij een groot deel van de verzoekers het land op illegale wijze binnenkwam, hoofdzakelijk via de landgrens met het Verenigd Koninkrijk. In combinatie met het grote aantal aankomsten van personen die tijdelijke bescherming in Ierland genoten, had dit een effect op het nationale asiel- en opvangstelsel. Roemenië is goed voor 89 % van de illegale grensoverschrijdingen aan de oostelijke grens van de EU; 99 % van de onderdanen van derde landen die er aankomen zijn uit Oekraïne afkomstig. Roemenië staat als lidstaat op de vijfde plaats wat betreft het aantal registraties van tijdelijke bescherming en heeft te maken met toenemende uitdagingen op het gebied van opvangcapaciteit; deze zouden kunnen toenemen als het aantal aankomsten verder oploopt als gevolg van de aanhoudende oorlog van Rusland tegen Oekraïne.

(14) Activiteiten van Rusland en Belarus bleven de migratiedynamiek aan de oostgrens verstoren, met name in Polen, Letland, Litouwen, Finland en Estland. In reactie op aanhoudende door staten georganiseerde pogingen om migratie te instrumentaliseren, scherpte Estland zijn maatregelen voor grensbeheer aan de grens met Rusland verder aan. Letland en Litouwen troffen nog extra bewakingsmaatregelen aan hun grens met Belarus. Polen heeft de bufferzone langs zijn grens met Belarus aangehouden om de operationele waakzaamheid te handhaven en de doeltreffendheid van de grensbescherming te waarborgen; Finland breidde het nationale speciale regime aan zijn grensovergangen met Rusland uit, als reactie op de pogingen van Rusland om migratie te instrumentaliseren.

(15) Op basis van het Europees jaarverslag over asiel en migratie en de in de artikelen 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1351 genoemde elementen wordt in de beoordeling geconcludeerd dat er in Bulgarije, Tsjechië, Estland, Kroatië, Oostenrijk en Polen sprake is van een significante migratiesituatie, vanwege de optelsom van de verzamelde en beoordeelde kwantitatieve en kwalitatieve gegevens en informatie over de periode van vijf jaar (1 juli 2021 tot en met 30 juni 2026).

(16) De afgelopen vijf jaar heeft met name de toename van het aantal registraties voor tijdelijke bescherming in Bulgarije sinds 2022 in verhouding tot het aandeel van het bbp en de bevolkingsomvang van het land, in combinatie met een relatief groot aantal

verzoeken om internationale bescherming, het stelsel onder druk gezet, voornamelijk omdat Bulgarije zowel een aanzienlijk aantal verzoeken om internationale bescherming heeft ingewilligd, als een aanzienlijk aantal heeft afgewezen, wat het terugkeerstelsel zwaar heeft belast.

(17) Bij de beoordeling van de situatie in Kroatië in de afgelopen vijf jaar, met inachtneming van de algemene situatie in de Unie, is gebleken dat de druk op het terugkeerstelsel, in verhouding tot het aandeel van het bbp en de bevolkingsomvang van het land, nog los van zijn verplichtingen aan zijn buitengrens, de capaciteit van Kroatië zwaar heeft belast. Kroatië heeft relatief veel toegangsweigeringen uitgevaardigd en heeft vanwege de toegenomen migrantensmokkel in de regio aanhoudend te maken met een relatief groot aantal illegale grensoverschrijdingen.

(18) Sinds de aanhoudende aanvalsoorlog van Rusland en de escalatie van de aanvallen tegen Oekraïne hebben 4,4 miljoen personen tijdelijke bescherming gekregen in de Unie (cijfer van 30 juni 2026). Sinds het begin van de oorlog ontvangen Polen en Tsjechië het grootste aantal registraties voor tijdelijke bescherming in de Unie in verhouding tot hun bbp en bevolking. Dit zet de migratie-, asiel- en grensbeheersystemen van deze lidstaten sinds 2022 zwaar onder druk en brengt uitdagingen op het gebied van integratie met zich mee. Estland kende een groot aantal registraties voor tijdelijke bescherming in verhouding tot zijn bbp en bevolking, in combinatie met een relatief groot aantal verzoeken om internationale bescherming, wat heeft geleid tot een groot aantal positieve beslissingen in de afgelopen vijf jaar.

(19) In de periode van 1 juli 2021 tot 30 juni 2026 heeft Oostenrijk een groot aantal verzoeken om internationale bescherming ontvangen. Hoewel dit aantal verder is gedaald, hadden het totale aantal verzoeken om internationale bescherming en de daaruit voortkomende hoeveelheid positieve beslissingen in de loop van die vijf jaar een cumulatief effect op de capaciteit van de migratie-, opvang- en asielstelsels in Oostenrijk.

(20) Lidstaten waarvan bij dit besluit wordt bepaald dat zij onder migratiedruk staan, moeten toegang hebben tot de jaarlijkse solidariteitspool die is vastgesteld bij het uitvoeringsbesluit van de Raad bedoeld in artikel 57 van Verordening (EU) 2024/1351 en moeten de Commissie en de Raad overeenkomstig artikel 58, lid 1, van die verordening in kennis stellen wanneer zij voornemens zijn gebruik te maken van de jaarlijkse solidariteitspool, en daarbij informatie vermelden over het soort en het niveau van de benodigde solidariteitsmaatregelen. Indien een lidstaat die onder migratiedruk staat, geen gebruik maakt van de jaarlijkse solidariteitspool of niet meldt dat hij daaraan behoefte heeft, kan hij verzoeken om een gedeeltelijke of volledige vermindering van zijn toegezegde bijdragen aan de jaarlijkse solidariteitspool, overeenkomstig artikel 61 van Verordening (EU) 2024/1351.

(21) Lidstaten waarvan bij dit besluit wordt bepaald dat zij risico lopen op migratiedruk, moeten voorrang krijgen bij de toegang tot de permanente EU-toolbox voor migratiesteun als bedoeld in artikel 6 van Verordening (EU) 2024/1351.

(22) Ter vereenvoudiging van het gebruik van de permanente EU-toolbox voor migratiesteun door lidstaten die het risico lopen op migratiedruk, zal de Commissie steun verlenen en met de relevante agentschappen van de Unie coördineren welke prioriteiten mogelijk zijn bij de verlening van operationele steun.

(23) Lidstaten waarvan bij dit besluit wordt bepaald dat er sprake is van een significante migratiesituatie, hebben het recht om een volledige of gedeeltelijke vermindering van

hun solidariteitsbijdragen te verzoeken, overeenkomstig artikel 62 van Verordening (EU) 2024/1351.

(24) Overeenkomstig artikel 11, lid 1, tweede alinea, van Verordening (EU) 2024/1351 is overleg gepleegd met de lidstaten die in dit besluit zijn aangemerkt als lidstaten waar sprake is van migratiedruk, van een risico van migratiedruk of van een significante migratiesituatie.

(25) Om te zorgen voor evenwicht tussen solidariteit en een billijke verdeling van verantwoordelijkheid, en om de werking van Verordening (EU) 2024/1351 te beschermen, wordt in artikel 60, lid 3, van die verordening bepaald dat bijdragende lidstaten niet verplicht zijn om uitvoering te geven aan hun toezeggingen ten aanzien van een begunstigde lidstaat, indien de Commissie systemische tekortkomingen met betrekking tot de verantwoordelijkheidsregels van deel III van die verordening heeft vastgesteld die ernstige negatieve gevolgen kunnen hebben voor de werking van die verordening. Deel III van Verordening (EU) 2024/1351 bevat onder meer de verplichtingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de ontvangst van de overdrachten van personen waarvoor hij als verantwoordelijke lidstaat is aangewezen.

(26) Aangezien de regels van deel III van Verordening (EU) 2024/1351 aansluiten bij die van Verordening (EU) nr. 604/2013 en die regels sinds hun inwerkingtreding vervangen, zou de voortdurende niet-naleving van de uit beide verordeningen voortvloeiende verplichtingen neerkomen op systemische tekortkomingen met betrekking tot de regels van deel III van Verordening (EU) 2024/1351, die ernstige negatieve gevolgen zouden kunnen hebben voor de werking van die verordening.

(27) In december 2022 maakte Italië kenbaar overdrachten uit hoofde van Verordening (EU) nr. 604/2013 naar het land op te schorten, met uitzondering van gevallen van gezinshereniging van niet-begeleide minderjarigen. Het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) oordeelde in zijn arrest van 19 december 2024 in de gevoegde zaken C-185/24 en C-189/24 dat de lidstaat die op grond van de criteria van hoofdstuk III van Verordening (EU) nr. 604/2013 als verantwoordelijke lidstaat is aangewezen, zich niet eenzijdig aan die verantwoordelijkheid kan onttrekken. Deze conclusie werd door het HvJ-EU bevestigd in zijn arrest van 5 maart 2026.

(28) In haar mededeling van 15 juli 2026 heeft de Commissie de vooruitgang beoordeeld die Italië heeft geboekt bij het verhelpen van de praktijken die eerder wat betreft de toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 waren waargenomen, alsook bij het waarborgen van de doeltreffende werking van de nieuwe verantwoordelijkheidsregels uit hoofde van Verordening (EU) 2024/1351. In deze beoordeling, die betrekking had op de eerste weken na de inwerkingtreding van de nieuwe regels, werd geconcludeerd dat Italië na de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1351 aanzienlijke inspanningen heeft geleverd om zich voor te bereiden op de uitvoering van deel III van Verordening (EU) 2024/1351, onder meer door de operationele capaciteit te versterken van de nationale eenheid die de verordening asiel- en migratiebeheer moet uitvoeren, de workflows en casemanagementsystemen aan te passen, overdrachtlocaties aan te wijzen overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2025/2055 van de Commissie, de nodige technische voorbereidingen te voltooien en aan de technische vereisten met betrekking tot Eurodac en het verbeterde DubliNet te voldoen. De Italiaanse autoriteiten hebben de Commissie meegedeeld dat het Italiaanse nationale netwerk van opvangfaciliteiten volstaat om personen die op grond van Verordening (EU) 2024/1351 worden overgedragen, met inbegrip van gezinnen met kinderen en kwetsbare verzoekers, te kunnen onderbrengen. Bovendien voorziet het door Italië

overeenkomstig Richtlijn (EU) 2024/1346 opgestelde noodplan in de snelle uitbreiding van de opvangcapaciteit door middel van extra opvangplaatsen bij een toename van het aantal inkomende overdrachten. De Commissie heeft destijds echter geen concrete aanwijzingen gevonden dat de praktijken in het kader van Verordening (EU) nr. 604/2013 zijn gestaakt, met name wat betreft de opschorting van de opvang van overdrachten, behalve in gevallen van gezinshereniging van niet-begeleide minderjarigen. Bovendien waren er geen aanwijzingen dat de Italiaanse autoriteiten actief met andere lidstaten hebben samengewerkt aan de praktische en logistieke stappen om de overdrachten te hervatten. Alles moest in het werk worden gesteld om alle resterende belemmeringen weg te nemen, onder meer door de praktijken die overdrachten hebben verhinderd, stop te zetten, en te zorgen voor de nodige inzet en operationele samenwerking met andere lidstaten bij alle praktische en logistieke regelingen, zodat overdrachten daadwerkelijk kunnen worden uitgevoerd overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1351.

(29) Volgens de informatie die de lidstaten sinds 12 juni 2026 hebben verstrekt, wezen de Italiaanse autoriteiten de door andere lidstaten gevraagde overdrachten nog steeds af en moest de operationele samenwerking ter vergemakkelijking van de overdracht van personen voor wie verzoeken en kennisgevingen door Italië zijn aanvaard of bevestigd overeenkomstig artikel 40 en artikel 41 van Verordening (EU) 2024/1351, verder worden ontwikkeld. Bovendien zijn er volgens de door de Commissie ontvangen informatie gevallen geweest waarin de Italiaanse autoriteiten personen naar de overdragende lidstaten hebben teruggestuurd, hoewel Italië was aangewezen als de verantwoordelijke lidstaat. Deze gevallen hebben met name betrekking op overdrachten overeenkomstig artikel 25, lid 5, derde alinea, en artikel 26, lid 3, vijfde alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2025/2055 van de Commissie. Tot slot heeft Italië de overeenkomstig artikel 23, lid 1, tweede alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2025/2055 van de Commissie gemelde standaardlocaties voor overdrachten gewijzigd, wat volgens de Italiaanse autoriteiten nodig was om interne organisatorische redenen en om de grote migratiedruk waarmee Italië wordt geconfronteerd, beter te beheren en onder meer het risico op onderduiken te voorkomen.

(30) Tegelijkertijd zijn er enkele positieve ontwikkelingen waargenomen, aangezien Italië stappen heeft ondernomen om bilaterale contacten te leggen met de lidstaten met de grootste werklast ten aanzien van Italië in het kader van Verordening (EU) 2024/1351, wat heeft geleid tot een beperkt aantal overdrachten, naast overdrachten van niet-begeleide minderjarigen met het oog op gezinshereniging. Daarnaast heeft Italië op 29 oktober 2026 een nieuwe administratieve brief vastgesteld, waarin wordt gespecificeerd dat Italië de overdrachten op 12 juni 2026 heeft hervat, maar per geval beoordeelt of daadwerkelijk aan de relevante voorwaarden is voldaan. Deze omzendbrief vervangt de omzendbrief van de Italiaanse Dublineenheid van 5 december 2022, bijgewerkt op 7 december 2022, betreffende de tijdelijke opschorting van overdrachten uit hoofde van Verordening (EU) nr. 604/2013, met uitzondering van gevallen van gezinshereniging van niet-begeleide minderjarigen.

(31) Dit zijn nieuwe bemoedigende ontwikkelingen die nauwlettend en voortdurend moeten worden gemonitord om te bepalen of de praktische samenwerking met alle lidstaten en de overdrachten van personen waarvoor Italië overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1351 verantwoordelijk is, daadwerkelijk en duurzaam worden hervat en alle tekortkomingen zodoende zullen worden verholpen.

(32) Daartoe moet Italië doortastende maatregelen blijven nemen om de bestaande tekortkomingen aan te pakken. Het land moet er met name voor zorgen dat de administratieve brief van 29 oktober 2026 volledig volgens de geest en de letter van Verordening (EU) 2024/1351 wordt uitgevoerd. Dit betekent dat elke beoordeling door de Dublin-eenheden en elke overdracht moet voldoen aan de voorwaarden van Verordening (EU) 2024/135, met name met betrekking tot kennisgevingen van terugname, gezien het automatische karakter ervan. Italië moet een doeltreffende en duurzame operationele samenwerking met alle lidstaten tot stand brengen, met name wat betreft de uitvoering van hoofdstuk V van Uitvoeringsverordening (EU) 2025/2055 van de Commissie. In dit verband is het belangrijk dat de overeenkomstig de bijlagen V en VI bij die uitvoeringsverordening bij Italië ingediende formulieren doeltreffend worden verwerkt en dat de nodige praktische en logistieke informatie dienovereenkomstig wordt verstrekt. In het kader van deze samenwerking moet Italië ervoor zorgen dat de overeenkomstig artikel 23, lid 1, tweede alinea, van Uitvoeringsverordening (EU) 2025/2055 van de Commissie aangegeven standaardlocaties voor overdrachten doeltreffende overdrachten door andere lidstaten mogelijk maken, zonder onnodige operationele belemmeringen. Tegelijkertijd moet Italië actief communiceren over de voorkeursmodaliteiten voor overdrachten en moet worden gezorgd voor nauwe samenwerking tussen de overdragende lidstaten en Italië om het gebruik van standaardlocaties te verminderen.

(33) Rekening houdend met de resultaten van de monitoring en de raadpleging van de lidstaten, en gezien de aard, de omvang en het effect van de praktijken, zou de voortdurende systematische niet-naleving van de bepalingen van deel III van Verordening (EU) 2024/1351 door Italië, met name wat de overdracht van verantwoordelijkheid betreft, neerkomen op systemische tekortkomingen die ernstige negatieve gevolgen kunnen hebben voor de werking van die verordening in de zin van artikel 60, lid 3, vierde alinea, van die verordening.

(34) Daarom moet de Commissie de situatie blijven monitoren op basis van de informatie die Italië en de andere lidstaten regelmatig zullen moeten verstrekken. Om objectief te kunnen vaststellen of de eerder waargenomen praktijken zijn verholpen en de praktische samenwerking en overdrachten derhalve doeltreffend en duurzaam zijn hervat, moet de Commissie de lidstaten raadplegen en het EU-solidariteitsforum op technisch niveau informeren. Tegelijkertijd moet de Commissie, indien uit de monitoring blijkt dat de eerder waargenomen praktijken niet doeltreffend worden verholpen, dit ter bespreking onder de aandacht brengen van het solidariteitsforum op hoog niveau; indien de situatie voortduurt, moet de Commissie de zaak onder de aandacht van de Raad brengen.

(35) In haar mededeling van 15 juli 2026 heeft de Commissie de vooruitgang beoordeeld die Griekenland heeft geboekt bij het verhelpen van de praktijken die bij de toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 zijn vastgesteld, en heeft zij geconcludeerd dat de door de Griekse autoriteiten genomen maatregelen, met inbegrip van hun actieve overleg en samenwerking met andere lidstaten, duidelijk op vooruitgang wezen en aantoonden dat Griekenland bereid is te zorgen voor de doeltreffende en correcte uitvoering van deel III van Verordening (EU) 2024/1351. De Commissie was destijds echter van mening dat het nog te vroeg was om te concluderen of de eerder vastgestelde praktijken volledig waren verholpen. Op basis van de informatie die de lidstaten sinds 12 juni 2026 hebben verstrekt, is de vooruitgang die in de beoordeling van de Commissie van juli 2026 is waargenomen, verder geconsolideerd. Er is een doeltreffende samenwerking tot stand gebracht tussen Griekenland en alle lidstaten.

Griekenland is positief blijven reageren op overnameverzoeken en kennisgevingen van terugname. De verandering in de praktijken die bij de toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 is waargenomen, heeft geleid tot de eerste succesvolle overdrachten aan Griekenland. De Commissie moet blijven toezien op de vooruitgang die Griekenland boekt op weg naar de voortdurende en duurzame doeltreffende uitvoering van deel III van Verordening (EU) 2024/1351.

(36) Overeenkomstig artikel 4 van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), heeft Ierland bij brief van 14 mei 2024 kennisgegeven van zijn wens om Verordening (EU) 2024/1351 te aanvaarden en erdoor gebonden te zijn. Deze deelname is bevestigd bij Besluit (EU) 2024/2088 van de Commissie[6]. Bijgevolg neemt Ierland deel aan de vaststelling van dit besluit.

(37) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het VEU en het VWEU, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van dit besluit en is dit niet bindend voor, noch van toepassing op deze lidstaat,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De lidstaten waar sprake is van migratiedruk, worden vastgesteld in bijlage I.

Artikel 2

De lidstaten waar sprake is van een risico van migratiedruk, worden vastgesteld in bijlage II.

Artikel 3

De lidstaten waar sprake is van een significante migratiesituatie, worden vastgesteld in bijlage III.

Artikel 4

1. De Commissie monitort of Italië de huidige praktijken en de in artikel 4 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2025/2323 van de Commissie[7] vastgestelde praktijken heeft verholpen na de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1351.

2. In het kader van die monitoring besteedt de Commissie bijzondere aandacht aan operationele samenwerking bij de toepassing van de regels van deel III van Verordening (EU) 2024/1351. De Commissie verzoekt Italië en de andere lidstaat om op gezette tijden en ten minste om de drie maanden relevante informatie te verstrekken, en met name over de doeltreffendheid van de operationele

[6] Besluit (EU) 2024/2088 van de Commissie van 31 juli 2024 tot bevestiging van de deelname van Ierland aan Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad betreffende asiel- en migratiebeheer, tot wijziging van de Verordeningen (EU) 2021/1147 en (EU) 2021/1060, PB L 2024/2088, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj.

[7] Uitvoeringsbesluit (EU) 2025/2323 van de Commissie van 11 november 2025 overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1351 van het Europees Parlement en de Raad (PB L, 2025/2323, 14.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2323/oj).

samenwerking, de verwerking en uitvoering van verantwoordelijkheidsprocedures, de uitvoering van verantwoordelijkheidsoverdrachten en de samenwerking op het gebied van praktische en logistieke regelingen tussen de lidstaten sinds de inwerkingtreding van Verordening (EU) 2024/1351 met betrekking tot personen voor wie Italië verantwoordelijk is overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1351.

3. De Commissie informeert het in artikel 14 van Verordening (EU) 2024/1351 bedoelde EU-solidariteitsforum op technisch niveau regelmatig over de resultaten van de in lid 2 bedoelde monitoring. Indien uit de monitoring blijkt dat de eerder waargenomen praktijken niet doeltreffend worden verholpen, moet de Commissie dit ter bespreking onder de aandacht brengen van het solidariteitsforum op hoog niveau. Indien de situatie voortduurt, brengt de Commissie de zaak onder de aandacht van de Raad.

4. Indien de Commissie op basis van de overeenkomstig lid 2 verkregen informatie en de in de leden 2 en 3 bedoelde monitoring, en uiterlijk bij het in artikel 11 van Verordening (EU) 2024/1351 bedoelde, in 2027 vast te stellen besluit, van oordeel is dat de in lid 1 bedoelde praktijken niet zijn verholpen en dat het voortbestaan ervan derhalve betekent dat er sprake is van systemische tekortkomingen die ernstige negatieve gevolgen kunnen hebben voor de werking van Verordening (EU) 2024/1351, is artikel 60, lid 3, vierde alinea, van die verordening van toepassing.

Artikel 5

Dit besluit treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Het is van toepassing met ingang van 1 januari 2027.

Gedaan te Brussel, 6.11.2026

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN